

3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 107 TFUE oraz oczywistego błędu w ocenie, ponieważ zaskarżona decyzja potwierdza, że ten rzekomy system pomocy stanowi źródło korzyści.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 107 TFUE, naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, oczywistego błędu w ocenie, przekroczenia uprawnień oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ zaskarżona decyzja nakazuje Belgii odzyskanie pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2016 r. – Inox Mare/Komisja

(Sprawa T-347/16)

(2016/C 296/48)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Inox Mare Srl (Rimini, Włochy) (przedstawiciel: adwokat R. Holzeisen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 stycznia 2016 r. (REM 02/14) – C (2015) 9672 final) stwierdzającej, że zwrot należności przywozowych nie jest uzasadniony w danej sprawie, oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzja zaskarżona w niniejszej sprawie stanowi kolejną decyzję względem tej, która jest przedmiotem sprawy T-289/16, Inox Mare/Komisja.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi niezgodność z prawem zaskarżonego aktu wynikającą z poważnych wad prawnych związanego z nim postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez OLAF i zakończonego raportem końcowym zaskarżonym we wspomnianej sprawie T-289/16.

Konkretnie zaskarżony akt obarczony jest następującymi wadami:

- Naruszenie i błędne zastosowanie przepisów wspólnotowych dotyczących cel antydumpingowych.
- Naruszenie i błędne zastosowanie przepisów zarówno wspólnotowych, jak i filipińskich dotyczących spoczywającego na filipińskich organach celnych obowiązku kontroli pochodzenia poświadczonych przez nie towarów.
- Naruszenie i błędne zastosowanie art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. 1992, L 302, s. 1).

W swoich żądaniach skarżąca wnosi zatem o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z powodu naruszenia traktatów i norm prawnych dotyczących ich stosowania, jak też Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 41.
